

NAŠE VESNICE

Svěradice

č. 91

Vážení spoluobčané,

tímto únorovým, 91. číslem, zahajujeme již 16. ročník vydávání našich tiskovin Naše vesnice Svěradice. Když v prosinci roku 2002 vyšlo první, tzv. nulté číslo, asi nikdo netušil, že postupem času se zpočátku čtyřstránkové černobílé noviny rozrostou až do stavu současného, šestnáctistránkového

a barevného. Jsem rád, že tady máme noviny v takové podobě, a zároveň si troufnu říci, že v širokém okolí nemáme konkurenci. To neberte jako nějaké vychloubání, ale spíše jako hrdost nad tím, že i v našich skromných podmínkách se dají dělat takovéto projekty. A já věřím, že budeme pokračovat nejenom v roce příštím, kdy vyjde jubilejní sté vydání, ale i v letech dalších.

Rok s osudovou osmičkou na konci, rok 2018, začal dlouho očekávanými prezidentskými volbami a prakticky celý leden měl český národ o zábavu postaráno. Nejdříve jsme sledovali kampaň osmi uchazečů o křeslo v čele státu a jednu nekampan, kterou vedl stávající hradní pán. Po prvním kole, které proběhlo ve dnech 12.–13. 1., nám hlasy voličů určily dva finalisty a dalších 14 dnů se tito dva pánové všemožně snažili získat přízeň nás občanů. Dennodenně jsme ze všech možných médií slyšeli, který z nich je lepší, kdo na to nestačí, proč kandidují, proč by kandidovat neměli a spoustu dalších hlášek. Vrcholem pak byly televizní debaty, když zejména ta v televizi Prima byla

Z OBSAHU

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA

str. 4

SDH SVĚRADICE – OHLÉDNUTÍ ZA ROKEM 2017

str. 6

MASOPUST 2018

str. 11

nedůstojná tak důležité akci, jako je volba hlavy státu. Nejlépe asi udělal ten, kdo tento „nesmyslný humbuk“ nevnímal a pak šel volit podle svého nejlepšího přesvědčení. Vzhledem k velice omezeným pravomocem prezidenta, který prakticky na chod našeho státu nemá velký vliv, bylo všechno zbytečně nafouklé a nadnesené. Lidé by se měli spíše soustředit na volby parlamentní, popřípadě zastupitelské, protože rozhodující moc má u nás dle ústavy vláda, parlament a místní samospráva. Role hlavy státu je spíše reprezentativní, a tak bychom to také měli brát. Zaplat' pánbůh, že už to máme za sebou a můžeme se věnovat normální práci a běžnému životu.

A teď o tom, co se v nejbližší době bude dít v naší vesnici. V měsíci lednu jsme podali žádost na krajský úřad o dotaci z Programu obnovy a stabilizace venkova, kterou bychom rádi použili na další část rekonstrukce naší mateřské školy. V plánu je výměna zbylých dřevěných oken v 1. patře a dále vybourání skleněných tvárníc, které budou nahrazeny plastovými okny. Současné luxfery jsou ohromným zdrojem úniku tepla, a abychom dosáhli na případnou dotaci pro výměnu stávajícího kotle na pevná paliva za kotle plynové, musíme vylepšit energetickou náročnost budovy. Mateřská škola je nedílnou součástí naší obce, a proto pro její nezbytnou modernizaci budeme každoročně uvolňovat potřebné finanční prostředky. Tato akce bude realizována v době letních prázdnin. V tomto období bychom také rádi uskutečnili další akci, a to rozšíření dětského hřiště v areálu školky. To je podmíněno získáním dotace z Ministerstva pro místní rozvoj, kterou jsme podali ve spolupráci s firmou TR ANTOŠ, s. r. o., jejíž náplní je výroba různých prvků pro dětská hřiště a jejich instalace.

Současně jsme podali žádost na Plzeňský kraj z programu obnovy a rozvoje venkova na rekonstrukci části silnice Svěradice–Komušín. Jedná se o poslední úsek této komunikace, který potřebuje akutně opravit a nachází se v k. ú. Svěradice. Kdy bude opravena zbývající část nacházející se v katastru obce Komušín, teď záleží na rozhodnutí Rady města Horažďovice. Jasné je, že v tomto volebním období to už rozhodně nebude.

V první polovině tohoto roku máme v plánu vybudovat novou plochu pro nádoby na tříděný odpad, která vyrostе v dolní části parcely č. 75/4 (při komunikaci z návsi na Rafandu). Záměr výstavby schválilo zastupitelstvo obce na svém 21. veřejném zasedání v loňském srpnu a v současnosti již máme územní souhlas, který vydal odbor výstavby a územního plánování MěÚ Horažďovice. Betonová plocha bude ze 3 stran ohraničena plotovými tvarovými prvky a přístup k nádobám bude pouze z podélné strany od komunikace. Na tuto plochu bude přemístěna většina kontejnerů, které se v současnosti nacházejí za prodejnu ZKD; tam zůstane pouze jediný, a to na sklo. Nádoby, které jsou naproti mateřské škole, na tomto místě zůstanou i nadále.

Ještě bych připomenul jednu akci, která by měla proběhnout v nejbližších měsících a to je výměna oken a vstupních dveří u objektu č. p. 47 (bývalá prodejna CATRIN). Tomu bude nejdříve předcházet zpracování technické dokumentace na postupnou rekonstrukci celé budovy, kterou pro nás vypracuje ing. Prášek ze Sušice. Již v těchto dnech p. Burda pracuje na tom, aby objekt byla znovu připojen k distribuční el. soustavě a poté se ještě provede kompletní revize všech rozvodů, což je naprosto nezbytné pro další užívání. Investice do tohoto domu bude rozložena do několika let, protože jednorázově bychom to při současné realizaci již dopředu naplánovaných akcí finančně nezvládli.

Ještě bych se rád několika slovy vrátil k vánočnímu koncertu, který proběhl až po uzávěrce prosincových novin. Konal se týden před Štědrým dnem, v sobotu 17. 12. a po dlouhých letech to bylo v sále KD. V první části vystoupily dětičky z naší mateřské školy a jejich vystoupení mělo před zaplněným sálem velký úspěch. Paní ředitelka Nad'a Klasová neponechala nic náhodě a s dětmi nacvičovala program několik dní před konáním tohoto koncertu. A že se vše povedlo, dokládá obrovský potlesk po skončení tohoto vystoupení. Ve druhé části vánočního koncertu se nám představil pěvecký soubor ORIGINAL BAND, který tvoří učitelky z horažďovických škol. Vánoční písně a koledy v jejich podání vyzněly opravdu nádherně a mnohé z nich si diváci zazpívali společně. Prožili jsme všichni nádherný podvečer a celkovou předvánoční atmosféru ještě doplňoval krásně vyzdobený sál a jeviště.

Závěrem tohoto povídání bych Vám chtěl popřát, ať Vám v letošním roce vše vychází, a to jak ve zaměstnání, tak i v rodině a v každodenních činnostech. Neboť jak řekl náš slavný herec, dramatik a spisovatel Jan Werich: „Člověk přišel na svět proto, aby tady pracoval a žil. Jen moudrý se snaží náš svět postrčit dál, posunout výš. A jen vůl mu v tom brání.“

Pěkné prožití zbytku zimy a krásné předjaří.
Václav Dušek – starosta

OBSAH

strana 1	Úvodní slovo starosty
strana 3	Obsah + společenská rubrika
strana 4	Zajímavosti, události...
strana 5	Spolky v obci – Svaz žen
strana 6	Spolky v obci – SDH
strana 7	Fotbalový klub
strana 8	Vzpomínka na J. Grimovou
strana 11	Masopust 2018
strana 12	Politické zamýšlení
strana 13	Procházky po Horažďovicích – 5. část
strana 14	Informace z obce
strana 15	Usnesení
strana 16	Kulturní a sportovní akce

Společenská rubrika

Březen 2018:

CHALOUPKOVÁ Anna	čp. 106	2. března	71 let
VĚTROVCOVÁ Anna	čp. 65	6. března	73 let
BAŠTÝŘOVÁ Alena	čp. 47	9. března	71 let
KLEČKA Karel	čp. 63	10. března	76 let
FIŠER Josef	čp. 129	19. března	62 let

Duben 2018:

KOLLÁROVÁ Milada	čp. 122	3. dubna	80 let
DUHAN Milan	čp. 4	5. dubna	61 let
PODLEŠÁK Jan	čp. 82	10. dubna	71 let
KORBELOVÁ Anna	čp. 55	14. dubna	73 let
FENCL Miroslav	čp. 143	16. dubna	64 let
ŠIMÁNKOVÁ Hana	čp. 2	16. dubna	62 let
AUGUSTIN Jaroslav	čp. 66	21. dubna	78 let
OPALECKÝ Antonín	čp. 107	21. dubna	82 let
PODLEŠÁKOVÁ Božena	čp. 82	22. dubna	72 let
PLEYEROVÁ Zdeňka	čp. 111	27. dubna	73 let
SMITKA Vladimír	čp. 151	28. dubna	61 let
KALABZA František	čp. 134	29. dubna	63 let

Vítáme nové občánky Svěradic:

3. prosince 2017 se narodil Viktor Novák,
10. ledna 2018 se narodila Eliška Marková.

Mamince Viktora Kristýně Vlčkové (Novákové)
a mamince Elišky Janě Opalecké (Markové)
srdečně gratulujeme.

Pracovní doba obecního úřadu

PONDĚLÍ	07.00–12.00	17.00–18.00
ÚTERÝ	07.00–15.00	
STŘEDA	07.00–16.00	
ČTVRTEK	07.00–15.00	
PÁTEK	07.00–14.00	

Úřední hodiny pro veřejnost:

PONDĚLÍ	07.00–12.00	17.00–18.00
ÚTERÝ–PÁTEK	07.00–13.00	

ZAJÍMAVOSTI, UDÁLOSTI, STŘÍPKY...

Novoroční pochod se konal tradičně 1. ledna za pěkného počasí, na trať se vydalo asi 130 zapsaných účastníků. Trasa vedla tak jako každý rok přes Topol a občerstvovací zastávku ve Slatině zpět do Svěradic. Hospoda u Turků měla v cíli pro turisty připravený ovar a česnečku.

Tříkrálová sbírka letos proběhla přesně na Tři krále, v sobotu 6. ledna. Tři skupinky koledníků postupně navštívily vaše domovy a do zapečetěné kasičky jste darovali celkem 12.197,- Kč. Částka byla

nejvyšší ze všech okolních vesnic, kde Tříkrálová sbírka proběhla. Organizátoři sbírky Oblastní charita Horažďovice vám všem velmi děkují za projevenou štědrost.

Hasičský ples má již několik let návštěvu jen kolem 70 lidí, přesto se i tentokrát všichni hezky bavili a mohli si odnést i pěkné ceny z tomboly, ve které ani letos nechyběla zabijačka z celého prasete.

Masopustní průvod měl letos poprvé posunutý začátek na 13. hodinu, masek jsme napočítali 54, a tak bohatá tradice zůstává důstojně zachována. Více uvnitř vydání.

Poplatek za odpad musí být uhrazen do konce března, jeho výše zůstává na 400,- Kč za osobu s trvalým

pobytem nebo za chalupu trvale neobydlenou. Poplatek za psa je splatný do 30. dubna.

Oba dva poplatky můžete hradit i bezhotovostním převodem na účet obce č. 27522351/0100, jako variabilní symbol uveďte číslo popisné nebo evidenční. Známky na popelnice si vyzvedněte v kanceláři obecního úřadu, při nejbližším svozu komunální odpadu by již měly být vylepeny.

Slevy ve veřejné dopravě Plzeňského kraje od 1. ledna 2018

Plzeňský kraj zavádí nově od 1. ledna 2018 slevy ve veřejné dopravě v těchto kategoriích:

- sleva 75 % ze základního jízdného - děti do 15 let
- sleva 50 % ze základního jízdného - studenti od 15 do 26 let, starobní a invalidní důchodci, držitelé zlaté Jánské plakety, váleční veteráni, osoby na mateřské nebo rodičovské dovolené a osoby starší 65 let

Slevy u dětí do 15 let a studentů budou uznávány i o prázdninách a víkendech při cestách mimo trasu škola - bydliště.

Uvedené slevy budou uznány pouze těm, kteří budou mít Plzeňskou kartu s nahranou slevovou aplikací. Plzeňskou kartu je možné si pořídit i na městském úřadě v Horažďovicích, k jejímu vydání potřebujete jednu fotografii a 170,- Kč, platnost karty je 5 let.

Slevy platí na území Plzeňského kraje, více informací najdete na www.poved.cz/cz/slevy-ve-verejne-doprave-plzenskeho-kraje-od-1-ledna-2018.

Kompostéry na listí a jiný biologický odpad

bude obec nabízet zdarma všem těm, kteří budou mít zájem. V současné době se připravuje žádost o dotaci, v případě jejího přidělení bude nákup uskutečněn pravděpodobně v druhé polovině tohoto roku a bezprostředně poté si kompostéry občané budou moci vyzvednout na obci. V blízké době všechny domácnosti obdrží dotazník, který zájemci vyplní a doručí na obecní úřad. Jestliže jste se již k odběru kompostéru přihlásili minulý rok, svůj zájem potvrdíte znovu vyplněním tohoto dotazníku. Žádat mohou i ti, kteří v obci vlastní nemovitost a nemají zde trvalý pobyt.

KALENDÁŘ / SPOLKY V OBCI

Přejeme Vám a všem blízkým pohodu a pevné zdraví po celý rok 2018

Milí spoluobčané,

koncem loňského roku se Vám dostal do ruky kalendář ryze svěradický. Je sestaven z fotografií z konce 19. a počátku 20. století, které zachycují tehdejší život lidí a stavby v obci dnes už mnohde přestavěné nebo zcela zbořené. Reakce na tento kalendář byly u mnoha z Vás velmi kladné a většinou udělal radost. Starší generaci přinesl vzpomínky, té mladší informace. Proto bych ještě jednou chtěla poděkovat všem, kteří se na jeho vzniku podíleli nebo své fotografie zapůjčili.

V kalendáři se také objevily dvě fotografie, u kterých jsme si nebyli jisti obsahem. Tyto informace jsme později získali a chceme je doplnit. Jedná se o obrázek u 17. týdne (23.–29. 4.) – brána se před štandem stavěla tenkrát jako dnes. Je zde zachycena brána na statku pana Josefa Smítky, který si v roce 1956 bral za ženu slečnu Marii Faměrovou. Dále u 26. týdne (25. 6. – 1. 7.) je obrázek neznámé rodiny u neznámého stavení. Nyní již víme, že se jedná o rodinu Větrovcovu, před starou chalupou s doškovou střechou, chalupou Čábelkových č. p. 35.

Vzhledem k Vašemu ocenění našeho snažení bychom rádi pokračovali v objevování historie zachycené na fotografiích, a tak bychom Vás tímto chtěli oslovit a požádat o spolupráci. Máte-li doma ještě nějaké zajímavé dobové fotografie a jste ochotni je zapůjčit k oskenování, dejte nám vědět na obecní úřad. Rádi za Vámi přijdeme a zprostředkujeme vzpomínky ostatním.

za ZO Blanka Vlčková

Činnost Českého svazu žen Svěradice za rok 2017

V polovině března se konal dětský maškarní ples. Zaplněný sál a radost především malých dětí z tanečků, společenských her a tombol z hraček byla naší odměnou. Tradičně pořádaný den dětí na závěr školního roku jsme se rozhodly neuspořádat. Důvod byl jediný, a to ten, že termín (týden před) nám bez varování a domluvy či omluvy sebrala místní skupina Pacienti, a to za velké finanční podpory OÚ. Na své jubilantky, kterých

bylo pět, jsme vzpomněly dárečkem i posezením u nich doma. Na prosincové výroční schůzi bylo rozhodnuto, že činnost naší organizace k březnu roku 2018 ukončíme. Na závěr chci za všechny předšlé roky poděkovat aktivním členkám za všechny přípravy, rady, vymýšlení, účasti na našich různých akcích a také za darování zákusků a hnětynek.

**Jindra Kalabzová,
předsedkyně**

Reakce vedení obce:

Chtěli bychom trochu upřesnit výše uvedené tvrzení, že spolek Pacienti pořádal dětský den za velké finanční podpory OÚ. V rozpočtu obce máme každoročně vyčleněnou částku, z které pak přispíváme na činnost těchto místních spolků, jež si o to požádají. Ještě se nestalo, že bychom žádosti o finanční podporu jakékoliv akce konané ve Svěradicích, nevyhověli. Konkrétně zmíněný Dětský den byla společná akce spolku Pacientů a obce, pořádaná i za výrazného přispění některých členů SDH a FK. Vzhledem k tomu, že jsme na tuto akci obdrželi peníze z „Grantového dotačního programu MAS Pošumaví“ nebyla finanční spoluúčast obce až tak vysoká. Zrovna tak bychom velice rádi přispěli i na akce pořádané Svazem žen.

Je nám však rozhodně líto, že Český svaz žen ve Svěradicích plánuje ukončit svoji činnost a myslíme si, že toto rozhodnutí by měly ještě členky tohoto spolku přehodnotit. Pro každou obec je existence různých spolků určitě měřítko toho, že se ve vesnici něco děje a že vesnice společensky, kulturně či sportovně prostě žije. Proto případné rušení by mělo být úplně to poslední a mělo by k tomu dojít, až když opravdu ten daný spolek nemá občanům co dát a jeho náplň je vyčerpaná. A to zdejší Svaz žen v žádném případě nesplňuje a v naší obci by svůj prostor měl mít určitě i do budoucna.

V případě že je toto rozhodnutí opravdu definitivní, je na místě Svazu žen ve Svěradicích upřímně poděkovat za jeho dlouholetou činnost vyvíjenou ku prospěchu naší obce. Všechny členky vše vykonávaly ve svém volném čase a my, co jsme členy různých spolků, víme, co to obnáší a jaké starosti s tím jsou.

PROTO JEŠTĚ JEDNOU MOC DĚKUJEME!

SPOLKY V OBCI

SDH Svěradice – ohlédnutí za rokem 2017

14. ledna 2017 proběhla výroční valná hromada místního sboru dobrovolných hasičů ve Svěradicích v hospodě U Turků. Hodnotili jsme zde předešlý rok 2016, dále se diskutovalo a odměnili se členové našeho SDH, kteří měli svá životní jubilea. Dále se pomalu chystala

– družstvo dětí, žen a mužů. Byli také pozváni veteráni z SDH Oselce, kteří předvedli ukázkou požárního útoku se svojí historickou technikou z roku 1881.

Soutěžní klání zahájily děti a naše družstvo vedené Vencou Šilhánem ml. ve složení Pavlík Dvořák, Kuba Jiřinec, Karolína

členům Vencovi Šilhánovi ml., Martinu Bláhovi, Zdeňkovi Soukupovi za občerstvení, kteří dali dohromady super kolektiv a vše zajistili tak, aby byli diváci spokojeni a netvořily se dlouhé fronty.

24. července 2017 jsme pořádali ve Svěradicích na nohejbalovém hřišti a jeho okolí II. ročník hasičského dne, který si vzala pod patronát naše kolegyně hasička Míša Novotná, která připravila dovednostní soutěže jak pro děti, tak pro dospělé. Ještě než toto klání začalo, měla pro nás pro všechny připravené jedno velké překvapení, a to, že přijeli profesionální hasiči z Horažďovic za zvuku hasičských sirén se zásahovými vozy. Ukazovali různou techniku, děti se mohly převlékat do hasičských uniforem a stříkat z hasičského děla.

Pro děti, kterých se zúčastnilo 25, měla připraveny tři soutěže. Dále byla připravena vodní skluzavka a dva dětské bazény. Cenu obdrželo každé dítě, a dokonce i ty děti, co nesoutěžily.

Pro dospělé byly připraveny čtyři disciplíny. Zúčastnilo se 20 soutěžících a byli rozděleni do čtyř družstev. Také všichni dospělí byli oceněni krásnými cenami.

Za tento hasičský den jsme poděkovali hlavně Míše Novotné a jejím kolegyním, klukům ve stánku s občerstvením, Ivu Smitkovi, všem hasičům, kteří se na tomto dni podíleli, obecnímu úřadu a sponzorům za krásné ceny.

V polovině **listopadu 2017** se přivezl na návěs vánoční strom, se kterým naši členové také pomáhali.

6. ledna 2018 byla výroční valná hromada v hospodě U Turků a **20. ledna 2018** byl hasičský ples v místním kulturním domě ve Svěradicích.

Na závěr bych vám všem chtěl za SDH Svěradice popřát vše nejlepší a hodně zdraví do roku 2018.

Za SDH Svěradice starosta místního sboru Miroslav Chaloupka

okrsková soutěž, která letos připadla po dlouhé době k nám do Svěradic. Po tomto hodnocení pokračovala volná zábava, kdy nám na harmoniku zahrál člen hasičského sboru Jan Podlešák.

21. ledna 2017 se uskutečnil ples SDH Svěradice v místním kulturním domě. K tanci a poslechu zahrála kapela TŘI CVRČCI.

30. dubna 2017 se stavěla na naší návsi jako každoročně májka.

SDH Svěradice slavil 125. výročí založení a připadla na nás po dlouhé době okrsková hasičská soutěž, tak jsme toto výročí oslavili touto soutěží. Konala se na místním fotbalovém hřišti. Za to jsme místnímu fotbalovému klubu FK Svěradice poděkovali. Také jsme poděkovali místnímu starostovi Václavu Duškovi, který nám za obec přislíbil a předal peněžní dar na tuto soutěž.

Soutěž se konala **20. května 2017** od 13.30 hodin. Při slavnostním zahájení pan Václav Drha předal jménem Krajského sdružení hasičů Plzeňského kraje čestné uznání pro SDH Svěradice za obětavou práci pro dobrovolné hasiče.

Za naše hasiče soutěžila tři družstva

Klasová, Kristína Kollouchová, Láďa Korbel, Fanda Marc a David Petřík vybojovali časem 85,5 s první místo.

Hned po nich se na start postavily ženy, ale našim ženám se požární útok příliš nezdařil, a tak družstvo ve složení Jindřiška Doláková, Jana Dvořáková, Jana Fišerová, Martina Glubišová, Hanka Korbelová a Míša Novotná obsadilo 3. místo za prvními Jetenovicemi a druhou Slatinou.

Muži ve složení Václav Šilhán, Marek Jedlička, Jarda Korbel ml., Honza Písečný, Tomáš Valach, Miloš Vít, Jakub Vlček a Vojta Větrovec předvedli v požárním útoku bezchybný výkon a uvelebili se po první části na třetím místě. I ve štafetě se jim dařilo a tak po sečtení časů obou disciplín obsadili úžasné druhé místo.

Na závěr si to rozdali veteráni Slatiny a Jetenovic a jednoznačným vítězem se stali se svou technikou veteráni z Oselců.

Závěrečným nástupem jsme zakončili výsledkově pro náš sbor tak úspěšnou soutěž, dětem byly rozděleny medaile a vítězným družstvům poháry a diplomy. Děkujeme pozvaným hostům, lidem, kteří se na přípravách a organizaci podíleli, rozhodčím a moderátorům. Hlavně našim

FOTBALOVÝ KLUB

Rok 2017 – hodnocení

Do roku 2017 vstupovalo naše A-mužstvo ještě jako účastník krajského přeboru a jarní boje začalo pod vedením hrajícího trenéra Vlasty Beránka, který vystřídal dlouholetého kouče Míru Rambouska. Tým byl v té době na desátém místě, a tak vyhlídky do dalších bojů byly celkem optimistické. Bohužel samotné výkony nám brzy ukázaly smutnou realitu.

V patnácti zápasech odehraných v jarní sezóně uhrálo naše mužstvo pouhých 6 bodů; z venku jsme přivezli jediný bod, a to ze hřiště Startu Luby (prohra na PK), 2 body pak získali doma s Chotíkovem (výhra na PK) a plného třibodového zisku jsme se dočkali až v předposledním zápase, když jsme doma po boji porazili beznadějně poslední Rokycany B. V tu dobu už vedl tým nový trenér Marcel Voříšek (foto), bratr naší opory z devadesátých let Jardy Voříška. Sezónu jsme zakončili ostudným debaklem na hřišti postupujícího Petřína v poměru 2:11 a to stačilo na předposlední, 15. místo, což znamenalo sestup do 1. A třídy. První polovina roku 2017 se tak zařadila mezi ta nejméně zdařilá období v historii našeho klubu. V letní přestávce nás opustilo 6 hráčů a zbytek se začal připravovat na mistrovskou sezónu 2017/2018 v druhé nejvyšší krajské soutěži. Posílení kádru se dlouho nedařilo a až v rozehrané sezóně se povedl přesup velice kvalitního fotbalisty z TJ Osek – Karla Hocha. První dvě kola se nám vůbec nepovedla, ale v domácím pouťovém zápase s Bukovcem přišel zlom; vysoká výhra 6:0 přinesla první body a také zjištění, že naše mužstvo v této soutěži nemusí být jenom do počtu. Do konce podzimu jsme přidali ještě dalších 13 bodů a v poločase nám patří solidní 12. místo, s minimálním odstupem na další týmy. Bohužel jsme v mnoha zápasech doplatili na úzký hráčský kádr a zejména v několika domácích duelech tak přišli o cenné body. O rozšíření kádru se snažíme během celé zimní přestávky, probíhají různá jednání a všichni pevně věříme, že se nám podaří 3 až 4 fotbalisty přivést.

Druhý tým dospělých, „běčko“, nám v loňském roce udělal velkou radost, když vydařenou jarní sezónu korunoval postupem do okresního přeboru. Do druhé poloviny sezóny 2016/2017 vstupovala naše rezerva jako čtvrtý tým soutěže a na postupové příčky ztrácela 4 body. V té době samozřejmě o postupu nikdo nemluvil, ale po několika povedených zápasech se dalo tušit, že se o čelo tabulky

bude bojovat. Nakonec se v jarních 13 zápasech podařilo získat 25 bodů a to v konečném součtu znamenalo celkový zisk 65 bodů a konečné druhé místo. Dlouho se diskutovalo, zda tým do vyšší soutěže pustit, ale nakonec bylo vyslyšeno přání většiny hráčů a přihláška do OP byla odeslána. Vědělo se, že nejvyšší okresní soutěž bude těžká a že po většinu sezóny se bude hrát převážně o záchranu. Tyto předpoklady se naplnily a ukazuje to i pohled na konečnou podzimní tabulku, kde figurujeme na 12. místě. Situace v dolní části je však velice vyrovnaná a odstup na střed tabulky je pouhých 6 bodů. Největší problém však je ten, že za oba naše týmy hraje současně 5 až 6 hráčů a ti musí za víkend absolvovat dva těžké zápasy. Z toho důvodu je nezbytné i pro B-mužstvo sehnat nové hráče, aby se tak zamezilo tříštění sil. V případě, že se to nepodaří, je ve hře varianta, že od příští sezóny hráče sloučíme jen do jednoho týmu, který by hrál pouze krajskou soutěž.

Naše mládežnické mužstvo působilo v loňském roce ve dvou kategoriích. Na jaře dohrávala svoje zápasy ještě starší příprava, ale pro další ročník už hráči nesplňovali věkový limit. Proto jsme se rozhodli založit oddíl mladších žáků, a protože jsme nedisponovali potřebným počtem hráčů, byl dohodnut střídavý start s klubem Sokol Pačejov. Okresní přebor jsme tak začali hrát pod názvem Svěradice-Pačejov, což soutěžní řád povoluje. Toto spojení se zatím osvědčilo a tým pod vedením trenéra Vlasty Beránka a asistenta Martina Heimicha podával zejména v závěru podzimu velmi dobré výkony a v soutěži si našel svoje místo.

Nový trenér Marcel Voříšek

vdu

VZPOMÍNKA

Nyní mám opět domov

Vzpomínka na paní Jindřišku Grimovou, rozenou Biskupovou, Svěradice č. 58

Dne 19. ledna 2018 měla v kostele sv. Jana Křtitele ve Velkém Boru pohřeb svěradická rodačka paní Jindřiška Grimová, rozená Biskupová. Konečně se mohla opět vrátit do svého rodného kraje ke svým předkům. Pohřbu, kromě členů rodiny, bylo přítomno i 5 občanů ze Svěradic. Bratr paní Grimové požádal P. Stanislava Buštu, aby při zádušní mši svaté přečetl „pohřební řeč“, kterou pro tento účel připravil. Za několik dnů po pohřbu mi pan farář tuto řeč předal s tím, že by příbuzní zřejmě stáli o to, aby „řeč“ mohla být zveřejněna ve svěradických novinách. Dovolte mi, abych ji zde mohla ocitovat.

Paní Jindřiška Grimová byla bez přehánění mimořádná žena. Přestože jí život nenaděloval jen samé radosti a prožila i řadu krušných a také krutých období, nikdy ji to nezlomilo, takže nakonec i z nich vyšla posílená. Narodila se 6. 11. 1933 v rodině Františka Biskupa ve Svěradicích. Zde se svými rodiči a mladším bratrem prožila šťastné dětství a mládí bez ohledu na to, že bylo narušeno válkou. Ráda vzpomínala na dobu strávenou v Rodinné škole v Horažďovicích a s bývalými spolužačkami, jak říkala „holkami“, se pravidelně, naposledy ještě vloni v létě, setkávala. Toto šťastné období bylo přerušeno 6. 11. 1952, kuriózně v den jejich devatenáctých narozenin, kdy byl její otec jako „kulak“ uvězněn a zbytek rodiny násilím vystěhován z jejich rodiště do Královce u Trutnova. I když zde těžce pracovala v JZD, nakonec i tato doba vedla ke šťastnějšímu konci. Poznala zde svého budoucího muže Jana Grima, za kterého se v roce 1959 provdala, a v roce 1960 se jim narodil jediný syn Jiří. V Bernarticích u Trutnova pak prožili dalších 25 let.

Jindřiška Grimová

Poslední období jejího života se vztahovalo k městu Mariánské Lázně, kam se s manželem přestěhovali, aby mohli důchodový věk prožít v blízkosti synovy rodiny a svých dvou milovaných vnuček Janičky a Nelinky.

Paní Jindřišku Grimovou nezlomila ani smrt jejího manžela před 10 lety a vážné zdravotní problémy, se kterými se tehdy potýkala. Dokázala se radovat z každého okamžiku, který jí život přinesl. Ať už z procházek, výletů, výstav a kulturních pořadů, které se svými vrstevnicemi ráda navštěvovala. Velmi aktivně se angažovala ve spolku Dcery 50. let. S oblibou navštěvovala své rodné Svěradice a zajímala se o kulturní dění v obci. Radostným okamžikem pro ni bylo i uzdravení vnučky Janičky a její promoce na Lékařské fakultě univerzity Karlovy v Praze a o několik let později, v loňském roce, i promoce vnučky Nelinky na ČVUT v Praze. Do posledních chvil se zajímala o módu, politiku a těšila se na okamžiky, které jí ještě život přinese. Přestože se jich už nedožila, bude paní Jindřiška Grimová žít nadále v myslích jejích nejbližších.

Dá se říct, že v této „pohřební řeči“ je stručně uveden průřez životem paní Grimové, kde je představována jako silná osobnost, která úspěšně zvládala všechny těžkosti svého života. Při takové příležitosti, jakou pohřeb je, ani není možné zacházet do větších podrobností. Pokušíme se přece jenom trochu život paní Jindřišky a její rodiny trochu rozvést. Jako zdroj informací o jejím životě použijeme její vlastní slova z dopisu, který se stal součástí knihy „Dcery nepřátel státu“. Autorkou knihy, která u nás vyšla v překladu z angličtiny v roce 2011, je doktorka psychologie Jana Roubíková provdaná Švehlová. Ta byla také jednou z těchto postižených dcer, protože otce jí zatkli v jejích šesti letech a znovu ho viděla, až když jí bylo devatenáct. Emigrovala do USA, studovala na Washingtonské univerzitě obor psychologie a zpracovávala disertační práci na téma psychologické důsledky stalinismu na děti a rodiny politických vězňů v ČSR. Inzerátem ve Zpravodaji Konfederace politických vězňů v české republice, získala spojení na „dcery“, jejichž rodiče byli v padesátých letech pronásledováni komunistickým režimem. Pro svůj výzkum a později pro knihu vybrala 13 příběhů, které jí oslovené „dcery“ poskytly písemnou formou. Jednou z těchto třinácti „dcer“, které vyhověly kritériím stanoveným pro tento účel, se stala také paní Jindřiška Grimová. Z jejích osmiletých písemných vzpomínek vybereme alespoň ty, které nám poskytnou částečný obraz o jejím životě v tehdejší nelehké době. Citované věty z uvedené knihy jsem si dovolila vybrat a volně poskládat.

Citace z knihy: Narodila jsem se v roce 1933. Starší bratr zemřel. Po jedenácti

VZPOMÍNKA

letech se narodil další bratr. Maminka a tatínek pracovali na statku. Maminka zdědila hospodářství po rodičích – 22 hektarů. Tatínek byl vyučený řezníkem. Žili krásným životem. Jejich vztah byl vždy mým vzorem. Maminka byla velmi kultivovaná žena. Byla tak kultivovaná, že vůbec nevypadala na to, že by pocházela ze selské rodiny. I její matka byla taková. Tatínek byl také dobrý člověk. Maminku šleálně miloval. Nikdo o ní nesmě říci špatné slovo. Nikdy by to nikomu neprominul. Také tatínek pocházel ze statku. Protože byl druhorozený syn, vyučil se řezníkem a přišel se do naší usedlosti. Maminka zpočátku o statek nestála. Její bratr, který ho měl zdědit, přišel v první válce o ruku v lokti, což bylo takové znevýhodnění, že nemohl na statku pracovat. Našel si místo úředníka v jedné pojišťovně a statek přenechal mamince. Tatínka práce na statku bavila. Za války pomáhal sousedům, přestože to bylo zakázané, porážet v noci prasata. Pamatuji se na to. Byla jsem ale ještě malá a nechápala jsem souvislosti. Po letech, když jsem o tom přemýšlela, poté co nás přinutili se vystěho-

Jako zdroj informací o jejím životě jsme použili její vlastní slova z dopisu, který se stal součástí knihy „Dcery nepřátel státu“.

vat, jsem se jela podívat do naší vesnice a jeden muž, kterému tatínek pomohl se zabíječkou jeho praseta, mně řekl: „Co tady děláte? Máte zákaz se sem vracet.“ Naštvalo mě to, protože jsem věděla, co pro něho tatínek udělal. Takto projevil svou vděčnost. Pak přišel rok 1948 a ve vesnici byla napjatá situace. Řekla jsem doma, že za války drželi všichni pospolu.

Za války se dokonce hrálo divadlo, což nebylo povoleno. Za války přicházeli na statky kontrolori, ale nedostali se dál, než do místní hospody, protože hospodský je nenechal odejít, dokud nebyli tak opilí, že je museli odnést do auta, ve kterém je odvezli.

Po roce 1948 se ale vesnice začala rozkládat. Bylo zřejmé, že se vztahy změnily. Už to nebylo jako dřív. Vesnice, dříve jednotná se začala rozpadat. Žilo v ní pár jedinců, kteří byli pro peníze ochotni udělat cokoliv, o co byli požádáni. Jasně si vzpomínám, jak odvezli tatínka. Pracovaly jsme s maminkou na poli. Byl dvanáctý červenec 1952. Byl mimořádně krásný den. Na obloze nebyl jediný mráček. Viděly jsme, jak přijíždí nějaké auto, pak druhé a nakonec ještě jedno. Auta se v té době běžně neviděla. Zdálo se nám to divné. Zneklidnilo nás to. Pak jsme viděly, že k nám jde teta. Ukazovala nám, že máme jít domů. Tatínka zastihli na louce, jak kosil trávu. Z aut vystoupili muži a zatkli ho. Pak ho odvezli. Po čtrnácti dnech měl soud. Byla jsem tam... Slyšela jsem svědky, kteří svědčili proti tatínkovi. Byli tam téměř všichni lidé z naší vesnice. Když jeden svědek začal říkat: „Pomáhal lidem, je to dobrý člověk“, soudce vyskočil a zeptal se: „Pane svědku, je tohle váš podpis?“ Pak položil svědkovi další otázku: „Byl členem strany?“ Svědek odpověděl: „Ne, nebyl.“ Soudce vyskočil znovu. „Pane svědku, čím je to podpis?“ Svědek odpověděl: „Možná chodil na schůze, ale členem nebyl.“

Protřečili si. Nechtěli říct v tatínkově přítomnosti, co vypověděli předtím na policii, na co přistoupili a co podepsali. Když nás v den mých devatenácti narozenin vystěhovali, byl už tatínek ve vězení. Když nás nakládali, chtěli jsme si s sebou vzít čtyři slepice, ale nedovolili nám to. Donutili nás tam všechno nechat. Po soudním procesu mi řekl velitel věznice. „Slečno, přemluvte vašeho tatínka, ať se odvolá. Ještě jsem nikdy u soudu neviděl, aby úplně neviný člověk dostal

tolik let.“ Tatínek dostal šest let a pokutu 80 000 korun. Protože veškerý majetek zabavil stát, dostal ještě rok navíc, protože neměl pokutu z čeho zaplatit. Řekla jsem tatínkovi, aby se odvolal a on odpověděl: „Holka, to nám nepomůže. Ještě by mi mohli pár let přidat“.

Když nás přestěhovali, trvalo rok, než jsme se dozvěděli, kde tatínek je. Jela jsem ho do vězení navštívit. Vězni se vra-

Svatba rodičů

celi z noční směny a náhle jsem zaslechla své jméno a výkřik: „Tak přece přijela.“ Byl mezi nimi plačící tatínek. Trvalo dvě hodiny, než mě dovolili si s ním promluvit. Maminka se mnou nepřijela. Byla v té době po infarktu a nemohla cestovat. Tatínek plakal. Moc jsme spolu mluvit nemohli. Vedle nás stál strážný, takže jsme hovořili jen o povšechných věcech. Po příjezdu do Královce, kam nás přesídlili, sněžilo. Došli jsme k budově několika byty. Dostali jsme dvě místnosti. Okna držela pohromadě jen proto, že byla svázaná provazem. Rámy byly napůl shnilé. Do dveří stačilo jen trochu strčit, a i když byly zamčené, otevřely se.

Nemohu ani říci, že by nás tam pěkně přivítali. Až na několik výjimek, k nimž patřila jedna žena s nemocným manželem a čtyřmi dětmi. Byli to Němci, kteří zde mohli po odsunu zůstat. „Slečno, jestli nemáte lístky na chleba, pár vám jich

VZPOMÍNKA

dám," řekla. Byla skvělá, protože sama nic neměla, a přesto přišla s touto nabídkou. Většina ostatních nás vždy pokládala za kulaky. Nelíbilo se nám tam. Patřili jsme k nepřátelům lidu a podle toho se k nám chovali. Bylo to těžké. Každý den jsme musely pracovat, někdy i v neděli. Mamince bylo v té době již jedenapadesát. Byla zvyklá pracovat, ale ne tolik hodin a za almužnu. Dnes by tolik pracovat nikdo nedokázal. Většinu času jsme žili jen z brambor. Někteří lidé nám však dávali lístky na chleba. Jiní nám nosili cukr. Maminka se vždy rozplakala. Byla to těž-

Jindřiška Grimová s rodiči

ká doba. Moc špatná. Moc jsme toho neměli. Neměli jsme co na sebe. A přesto nám říkali, že jsme bohaté venkovanky. Bylo to tam tak deprimující, že to mé nervy nevydržely a začala jsem marodit se štítnou žlázou. Zhubla jsem o dvanáct kilo. Třásla jsem se a měla jsem potíže s chůzí. Byla jsem ale nucena pracovat jako předtím. Navštívila jsem lékaře a dověděla jsem se, že nemám právo na jakoukoliv léčbu. Za přežití vděčím lékaři, který toho bývalého zastupoval. Vzal mě do nemocnice. Po dvou týdnech jsem se již cítila lépe. Měla jsem zůstat ještě dva týdny doma, ale přijel ten bývalý lékař a okamžitě jsem se musela vrátit do práce. Tak jsem živila ještě půldruhého roku a mé zdraví se opět zhoršilo. Pak našťastí

naš lékař zase odjel. Ten nový se zeptal: „Kdo vás léčí? Potřebujete specialistu.“ Ten napsal našemu lékaři: Špatný stav. Za šest týdnů ji pošlete na kontrolu a mezi tím jí vystavte pracovní neschopnost. Navštěvovali jsme tatínka. Přemístili ho do dolů. Trpěl tam. Šel k lékaři, ale ten ho od práce neosvobodil. Musel fírat. Po směně ho museli naložit na káru a odvézt do nemocnice. Měl prasklé tlusté střevo, zápal plic a zánět pohrudnice. Mysleli si, že je s ním konec, tak ho převezli do Prahy, do vězeňské nemocnice Na Pankráci. Měl silnou vůli k životu. Chtěl se dožít změny režimu. Byl tam slovenský lékař, také vězeň, nějaký profesor. Tatínka operoval a dal všechno do pořádku. Řekl tatínkovi, že to co měl, přežije jeden člověk z tisíce. Tatínek se domů vrátil z podlomených zdravím, zemřel v pětasedmdesáti letech. Maminka se dožila 84 let.

S tatínkem bylo ve vězení i mnoho kněží. Bylo tam hodně takových lidí-profesorů a inteligentních lidí. Jedním z nich byl kardinál Tomášek. Kněží dodávali vězňům sílu a víru v to, že se dočkají lepších časů. To, že je tatínek nemocný, nám napsal jeden z civilních zaměstnanců. Jinak bychom se to nedozvěděli. Šli jsme ho navštívit, ale nepustili nás k němu. Podala jsem mnohokrát žádost o milost, ale pokaždé mi odpověděli, že ještě není převychován. Nepropustili ho. Ani mu nesnížili trest. Musel si ho celý odseďet. Nebylo možné o tom s někým mluvit. Nebylo kde si stěžovat. Z toho vidíte, jak jsem se celou dobu bála. Cítila jsem tlak na srdci. Po celou dobu jsem se cítila méněcenná. Jako podřadný člověk. Nevím, jak to říci. Báli jsme se všeho. Bylo to hrozné. Byla bych se ráda stala módní návrhářkou. Baví mě navrhovat šaty pro děti. Byl to můj sen. Život však dopadl jinak. Je škoda, když lidé nemohou dělat to, co by dělali rádi. Myslím si, že za to naše republika zaplatila vysokou cenu, protože bránila v práci schopným lidem.

Mám ráda lidi, kteří mají nějaké

přesvědčení a stojí za ním. Nemám ráda ty, kteří převrací kabáty, jak se jim to hodí. Tatínek nikdy nebyl ve straně. Nikdy ho nezajímala politika. Jsme katolíci. Vždy jsme chodili do kostela. Byla tam jedna žena, která si zapisovala lidi a udávala lidi, kteří přišli do kostela. Než se z ní stala tak hrozná komunistka, chodila také do kostela. Když chtěl můj syn studovat, vytahovali to na něj jako důvod, proč studovat nemůže. To bylo v roce 1975. Ještě tehdy synovi předhazovali, že jsme byli kulaci. Špatná doba trvala tak dlouho. Představovala jsem si, že po sametové revoluci to bude všechno trochu jinak. Jsem ráda, že se toho rodiče nedožili. Byli by hodně zklamaní. Když se rozhlédnete kolem sebe, uvidíte, že lidé, kteří trpěli, nemají nic. Nikde nenajdou podporu, vůbec nikde. Lidem, kterým se dařilo dobře, se daří dobře i teď. Jedni komunisté odešli, ale vlezli tam jiní komunisté. Nejenže nebyli potrestáni, ale pojistili si svá postavení. Jsou ve společnostech, v bankách, stahují se tam. Drží ekonomiku ve svých rukách.

Můj syn říká: „Kdyby se tady něco stalo a komunisti se vrátili, vypadnu odsud.“ Dědečka měl moc rád. Ví, čím si prošel a vidí, co se děje. Bratr se dokonce nechce ani podívat do vesnice, kde jsme byli doma. Já tam jezdila ráda. Vždy, když jsem se k ní blížila, jsem měla hezký pocit, i přesto, co se nám tam stalo. Ale když jsem viděla známá místa, hrozně mě to zasáhlo. Dnes už tolik ne. Dnes je to méně ostré. Možná je to proto, že jsem neslyšela jediné slovo lítosti nad tím, jak nám bylo ublíženo. Takže se láska k tomu místu vytrácí, i když byla po dlouhá léta silná. Řekla jsem, že to byl můj domov. Teď už to však říkat nemohu. Předseda Konfederace politických vězňů napsal, že nikdo nikdy nepromluvil o tisících přesídlených lidech a o tom, čím prošli. Pro tuto republiku neexistujeme. Nemáme tady žádná práva. Tatínkovo zatčení bylo něco hrozného a přesídlení to ještě

VZPOMÍNKA / AKCE V OBCI

zhoršilo. Byla to hrůza. Skutečná hrůza. Nepřála bych nikomu něčím takovým projít. Nestojím o majetek, protože nestojím o problémy, které jsem měla, přestože jsem nic nevlastnila. Nic jsem neměla. Ani nyní se vedoucí představitelé nezměnili.

Tatínka v roce 1968 rehabilitovali. Dali mu 11 000 Kč na polovinu domu a teď jsme s bratrem museli ty peníze vrátit. Nevím proč. Napsala jsem do prezidentské kanceláře a odepsali mi, že prezident nemá nyní moc k tomu, aby s mým případem něco udělal. Nevím, co si o tom mám myslet. Jinak nemáme nárok na žádné odškodné, na nic. Nikdo nezrušil staré zákony o konfiskaci půdy. Člověk o tom nemohl po celá ta léta mluvit, držel to v nitru, což je špatné. Byla jsem ráda, když jste mě požádala o můj příběh a hned jsem odpovídala. Je dobré si o tom někdy popovídat, aby to vyšlo ven. Máte dobrý pocit, že vás někdo poslouchá. a byla bych ráda, kdyby se lidé dozvěděli, jaké to opravdu bylo. To by se mi zamlouvalo. Už by nemohli říkat, že za komunistů bylo lépe. Jo, některým ano. Ale mnozí trpěli a museli se obětovat, aby se jiným dobře dařilo.

Při oslavě 750. výročí první písemné zprávy o obci předal starosta Václav Dušek in memoriam dvě čestná občanství za statečnost v padesátých letech. První převzala paní Hana Šimánková, rozená Smíšková, pro svého dědečka, Františka Smíška, kterého potkal stejný osud přesídlení, druhé převzala paní Jindřiška Grimová, rozená Biskupová, pro svého otce Františka Biskupa. Ve své krátké děkovné řeči byla velmi dojata a řekla: „Nyní mám opět domov.“

Co říci na závěr? Asi jen ten to, že k životnímu příběhu paní Jindřišky Grimové není co dodávat. Kdo máš uši, slyš. **Ing. Marie Šulcová**

MASOPUST 2018

Masopust tentokrát připadl na druhý únorový víkend a tak se v sobotu 10. 2., opět po roce, vydal tradiční svěradický maškarní průvod na svoji pout' po obci. Tentokrát vyšlo ideálně i počasí, když teplota pohybující se těsně nad nulou a zbytky sněhu, který praskal a vrzal pod botami, byly hezkou kulisou této akce.

Průvod byl oproti minulým letům zahájen o půl hodiny dříve a vyšel od zadního vchodu kulturního domu ve 13:00 hodin. Na návsi už se dnes netísnil dav lidí, tak jak tomu bývalo před více než 25 lety, kdy byl masopustní průvod hodně vzácný a ve Svěradicích měl dlouholetou tradici a hlavně popularitu. Přesto si i teď spousta lidí najde čas a nenechá si tuto akci ujít.

První zastavení bylo jako vždy před obecním úřadem, kde bylo vydáno

povolení k masopustnímu veselí, a první tanec patřil starostovi s nevěstou. Poté následoval už tradiční itinerář zastávek, někde kratších, někde delších, podle toho, jak se účastníci průvodu dlouho občerstvovali. Muzikanti zahráli na každé „štaci“ písničku, a to buď přímo na přání pána či paní domu nebo prostě podle toho, jaká je zrovna napadla. Veselá nálada vládla po celé odpoledne a větší masek vydržela tančit a bujaře slavit až do samého závěru, který oproti loňsku přišel o téměř hodinu dříve. Do hospody se přišlo kolem půl osmé večerní a tam, jako vždy, zábava pokračovala až do pozdních nočních hodin.

Velké poděkování patří všem účastníkům a za rok opět nashledanou.

vdu

POLITICKÉ AKTUALITY

Prezidentské volby

12. a 13. ledna letošního roku stát znovu po pěti letech povolal své obyvatelstvo k volebním urnám, aby si vybralo nového nejvyššího ústavního činitele. Jasným favoritem prvního kole byla stávající hlava státu Miloš Zeman, o čemž asi nikdo nepochyboval. Otázkou však bylo, zda je schopen hned v tomto úvodním kole přesvědčit alespoň polovinu voličů, že je tou pravou volbou i pro další pětileté funkční období.

Ačkoli svou dominanci v prvním kole potvrdil, padesátiprocentní hranice byla na hony vzdálena a výhled pro druhé kolo z pohledu prezidenta nebyl tak zářný, jak očekával. Svou roli na tom možná sehrála proklamovaná ignorace předvolební kampaně, kterou ale prezident fakticky vedl.

A tak bylo třeba, aby si český lid dostaveníčko ve volebních místnostech zopakoval po 14 dnech znovu. Z devíti uchazečů zbyli pouze dva, zastávající

debat, což splnil a získal si tak část klíčového voličstva. Na rozdíl od svého protikandidáta dokázal zmobilizovat a oslovit i nevoliče a díky využití svých řečnických schopností zaujal i část voličů vypadnuvších kandidátů, kteří vyjádřili podporu právě J. Drahošovi. Skvěle vedená kampaň současného prezidenta mezi prvním a druhým kolem a naopak tristní práce Drahošova týmu nesla své důsledky. Akademika se podařilo vykreslit jako nezkušeného kandidáta bez názoru, na což se nepodařilo nijak účinně zareagovat, a prezident toho uměl velmi dobře využít. A přestože Jiří Drahoš byl v druhém kole mírně favorizován, ve výsledku propadl.

Prezidentem byl s relativně vysokým odstupem opět zvolen Miloš Zeman. Nemá tak už o co hrát a je otázkou, zda díky tomu svůj kontroverzní přístup k prezidentské funkci přestří, nebo se

latných hlasů, v kole druhém pak více než 63 %. Potvrdilo se tak výše uvedené, tedy že prezident v naší vísc mnohem více zapůsobil na své nevoliče z prvního kola než jeho protikandidát.

Co se týče výsledků ostatních kandidátů v prvním kole, Drahoš získal více než 24 % hlasů a na třetí a čtvrté pozici se umístili Michal Horáček a Marek Hilšer se shodným výsledkem, následovaní Pavlem Fischerem.

Lze tak uzavřít, že skládání účtů prezidenta za předchozí období dopadlo z jeho pohledu v naší obci velmi příznivě. Obyvatelé Svěradic jsou tak se současným stylem vykonávání prezidentské funkce povětšinou spokojeni, popřípadě nejsou pro úplně opačný styl, který propagoval právě Jiří Drahoš. Osobně doufám, že další pětileté období staronového prezidenta se ponese v duchu demokracie a v zájmu hájení jejích principů.

Další volby, které nás čekají, jsou nám nejbližší – tedy volby komunální. Ve vzduchu visí i předčasné volby parlamentní, takže k volebním urnám se letos určitě minimálně ještě jednou podíváme.

Josef Smitka ml.

Pokud jde o konkrétní čísla v naší obci, v prvním kole činila podpora prezidenta téměř 44 % platných hlasů, v kole druhém pak více než 63 %.

cí protichůdné názorové proudy, a bylo jasné, že stejně jako v roce 2013 volba prezidenta společnost rozdělí na dva podobně velké tábory. Bojovalo se tak zejména o hlasy voličů nerozhodnutých, voličů ostatních kandidátů, kteří vesměs podpořili Jiřího Drahoše, a nevoličů.

Prezident mazaně otočil a deklaroval, že by se rád účastnil čtyř předvolebních

naopak pokusí společnost dále nepolarizovat.

Pokud jde o konkrétní čísla v naší obci, velmi pozitivním ukazatelem byla vysoká volební účast, která se v druhém kole dokonce přehoupla přes 70 procent. Obě kole dopadla ve Svěradicích pro prezidenta mnohem pozitivněji než celostátní výsledky. V prvním kole činila podpora prezidenta téměř 44 %

HORAŽDOVICE

Procházky po Horažďovicích – 5. část

Dnes projdeme zámekem a chvíli se zastavíme u dolní brány, před kterou se nachází velké travnaté prostranství, kde stával panský špýchar, který ustoupil rozšiřování ulice. Na jeho střeše bývalo směrem k náhonu, připraveno velké kolo od vozu, kde měli své hnízdo horažďovičtí čápi. Po zbourání špejcharu se čápi přestěhovali na pivovarský komín, kde sídlí dodnes. Od zámecké brány se vydáme Strakonickou ulicí směrem k Červené bráně. Po pravé straně mineme pivovar a na protější straně býval pohřební ústav pana Eliáše. Ve výkladní skříni ústavu byly vystaveny rakve všech druhů, barev, jakosti dřeva a cen. Hned vedle pana Eliáše měl svůj podnik

- autodopravu, autoopravnu a autodílnu pan Alois Pavlíček, motocyklový závodník na terénní a škvárové dráze. Byla to známá horažďovická osobnost a idol kluků z Horažďovic. Pan Alois byl závodníkem tělem i duší a vlastnil různé motorky a závodil na Nortonu 250. Na závody jezdil po celé republice a spolu s motorkou brával sebou na korbě svého nákladního auta i několik svých fanoušků. Měl jsem tu čest jezdit s ním, a pokud si pamatuji, jeho největší výhra byla 2. nebo 3. místo v závodě o Zlatou přílbu. V autodílně měl pan Pavlíček několik učedníků, kterým věnoval velkou pozornost a poctivě je učil a zasvěcoval do tajemství benzínových a naftových motorů. Klidně svěřil učedníkovi montovat, vyměňovat součástky nebo dávat do provozu ten či onen motor, ale běda nedodržel-li učedník přesně, co mu mistr nakázal a ukázal. Pak následovaly „tělesné tresty“, vulgo facky, kterými trestal každý přestupek. Nikdo mu to neměl za zlé, nikdo si nestěžoval, naopak každý učedník byl hrdý, že se u Pavlíčka učil. A dnes? Časy se změnily.

Dále se zastavíme na křižovatce Plzeňské a Strakonické ulice v obchodě U Pejšků, U Pejšků mého mládí. Zde bylo možno koupit si za korunu banán nebo skrojek červeného a sladkého melounu. To byla bašta, to byla pochoutka, která vyrovnala i doma pokárání za ty červené kapky na košilce. Naproti přes ulici bývalo vedle staré kovárny pekařství Schrabal, kam moje teta Ada nosila péct náš chleba. Nevím, byla-li to jen naše rodinná tradice nebo i v jiných rodinách zadělávali doma a pekli

u pekaře. Doma u babičky jsme mívali díži, o které se říkalo, že je stoletá. Nesměla se nikdy mýt, neb na dřevěných stěnách prý „žije“ droždí a jen jeho zásluhou těsto chleba kyne. Babička při zadělávání těsta sypala od oka do díže mouku a též od oka přilávala vlažnou vodu a sůl, zatímco teta kopístem těsto míchala. Potom díž přikryla polštářkem a čekalo se, až těsto vykyne. Po vykynutí se těsto vyndalo na vál a ručně se prodělávalo do konečné podoby bochníku s pupečkem uprostřed. Potom se bochník v ošatce a s papírkem, komu chleba patří, odnesl k pekaři. K pekařství Schrabal si vzpomínám ještě na jednu smutnou historku z předmi-

nulého století, kterou jsem znal z vyprávění. V Malém Boru žila v 19. století chudá rodina Lisie a Leopolda Trechlingra (nebyli příbuzní rodiny Trechlingrů z Horažďovic). Měli celkem pět synů, Emanuela, Šimona, Adolfa a další dva, jejichž jména si již nepamatuji. Druhý syn Šimon se narodil 28. 10. 1869 a začal se učit u Schrabalů pekařskému řemeslu. V nešťastný den okolo 15. února 1886, kdy po práci odešli tovaryši a mistr z pekárny, čistil Šimon pec nebo v ní něco hledal. Pec byla ještě teplá a mladý Šimon v ní usnul a spal spokojeně celou noc. Nikdo pak v pekárně nevěděl, kde se Šimon nachází,

a tak pec zapálili. Chlapci ještě nebylo ani 17 let, když se buď v peci udusil, nebo uhořel. Dnes si to již nikdo nepamatuje, jen náhrobek na starém židovském hřbitově na Loretě připomíná, že tam byl pohřben 18. února 1886 nešťastný Šimon.

Podle knihy J. Fischla a H. Smetanové zpracoval Václav Strolený

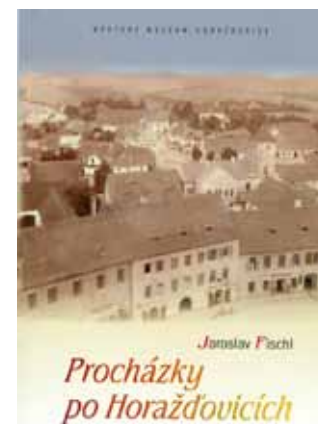
Oprava

V prosincovém článku - str. 13:

PROCHÁZKY PO HORAŽDOVICÍCH - 4. část
Druhý odstavec začíná větou „Kdysi se nájemníci nazývali ‚partaje‘“.

Následující věta má být ve správném znění:

„Hodně partají obývalo dům č. 15 a jedna partaj byla dnes nazývaný Finanční úřad, dříve se říkalo ‚berňák‘“.

INFORMACE Z OBCE / OBECNÍHO ÚŘADU

ODPADY

Začátkem roku jsme dostali informaci, že firma zajišťující pro naši obec svoz komunálního i separovaného odpadu změnila opět název. K datu 31. 12. 2017 došlo k fúzi stávající společnosti Odpady Bohemia, s. r. o., s firmou Marius Pedersen, a. s., s tím, že nástupnickou společností zaniklé společ-

Marius Pedersen

nosti Odpady Bohemia, s. r. o., se stala MARIUS PEDERSEN, a. s., Průběžná 1940/3, Hradec Králové, provozovna Plzeň, Koterovská 522. Bohužel to zatím nepřineslo žádné výrazné zlepšení služeb, spíše naopak. Byli jsme zvyklí, že známky na popelnice jsme dostávali v předstihu, většinou už koncem předešlého roku a teď jsme je marně měsíc urgovali. V současné době už je vše vyřešeno a další dny a měsíce ukážou, jak nástupnická společnost bude fungovat.

OBECNÍ PRACOVNÍCI – R. 2018

Naše obec by i v letošním roce ráda využívala program, který ve formě „veřejně prospěšných prací“ nabízel Úřad práce. S největší pravděpodobností bude tato možnost, zaměstnávání dlouhodobě nezaměstnaných pracovníků platit i v r. 2018, ale problém je v tom, že oproti minulým letům je v současné době spousta volných pracovních míst a pro obec je tím pádem nabídka pracovníků hodně omezená. Abychom si mohli od Úřadu práce někoho na úklidové práci vyžádat, musí být dotyčný nejméně 3 měsíce v jeho evidenci. A to

je dnes těžké dodržet, protože v krátké době po zaregistrování na ÚP dostanou, toho času nezaměstnaní, nabídky na pracovní úvazky v různých firmách, které trápí nedostatek pracovních sil. A při opakovaném odmítnutí pracovní nabídky, hrozí pak těmto lidem sankce v podobě vyloučení z evidence. Naší snahou je přesvědčit Úřad práce o tom, že nám přidělení pracovníci odvádějí pro obec důležitou a přínosnou práci a jen těžko bychom za ně hledali náhradu. Věříme, že úklid obce se nám opět podaří zabezpečit a že od 1. 4. budete v naší vesnici opět vídat dvojici obecních pracovníků či pracovníků.

OBECNÍ ÚŘAD

V letošním roce máme v plánu vylepšit a také lépe zabezpečit kancelář obecního úřadu. Již 20 let jsou dveře do kanceláře opatřeny mříží, která měla chránit a dodneška také chrání naši úřadovnu před případným vloupáním. Působení zubu času a také neustálého zvyšování nároků na bezpečnost nás přimělo k tomu, že stávající dveře s mříží budou vybourány a nainstalují se nové bezpečnostní a zároveň protipožární dveře opatřené kvalitním zámkem. Současně proběhne vybití kanceláře a výměna starého nábytku, protože většina skříní má poškozené zámkové a nefunkční vysouvací zásuvky. Tato akce je v souladu se záměrem postupně náš obecní úřad modernizovat, stárí se projevuje nejenom na lidech, ale i na budovách.

BEZDRÁTOVÝ ROZHLAS

Jsmo si vědomi, že slyšitelnost současného obecního rozhlasu není ve všech částech obce

stejná, někde je to v pořádku, jinde si musí lidé trochu popojít, aby dobře rozuměli, a na několika místech není rozhlas slyšet vůbec. Proto jsme si nechali udělat od firmy VATEC ELEKTRONICS, spol. s r. o., Blatná, návrh řešení a současně cenovou kalkulaci bezdrátového rozhlasu pro naši obec. Tato studie navrhuje celkem 9 venkovních hlásičů, které budou rozmístěny tak, aby bylo hlášení slyšet u všech obytných objektů naší vesnice. Tuto akci bychom rádi realizovali ještě v tomto roce, nejpozději však v 1. čtvrtletí roku příštího.

MOBILIÁŘ

V rámci „Programu stability a obnovy venkova 2018 – Integrované projekty“ podalo sdružení obcí Prácheňsko společnou žádost o dotaci na pořízení odpočinkového mobiliáře pro občany a návštěvníky. Naše obec se do tohoto projektu přihlásila společně s dalšími 11 vesnicemi s cílem pořídit dvě sady odpočinkového posezení se stříškou. Jedno bude

umístěno v blízkosti Mlýnského rybníka a to druhé pak v prostoru u nového multifunkčního hřiště. V případě úspěšnosti bude finanční spoluúčast každé obce na zakoupení těchto mobiliářů cca 40 % z ustatelných nákladů.

USNESENÍ ZASTUPITELSTVA

Usnesení z 24. zasedání zastupitelstva obce Svěradice ze dne 23. 2. 2018

Zastupitelstvo obce Svěradice:

- schvaluje** program 24. zasedání ZO;
- volí** návrhovou komisi: Haasová Růžena, Šimánková Hana;
- určuje** ověřovatele zápisu: Vlčková B., Löffelman P.;
- schvaluje** zápis a plnění usnesení z 23. zasedání ZO ze dne 14. 12. 2017;
- schvaluje** finanční příspěvek pro SDH Svěradice, z. s. ve výši 5000 Kč, který bude poskytnut prostřednictvím darovací smlouvy;
- ve věci poskytnutí dotace z rozpočtu obce Svěradice na r. 2018 **schvaluje** dotaci pro FK Svěradice, z. s., ve výši 140 tis. Kč a současně **schvaluje** příslušnou veřejnoprávní smlouvu mezi oběma subjekty;
- schvaluje** účetní uzávěrku MŠ Svěradice za rok 2017 s kladným hospodářským výsledkem ve výši 59 292,26 Kč a na žádost ředitelky MŠ paní Nadi Klasové **souhlasí** s jeho následujícím profinancováním: 58 792,26 Kč do fondu rezerv a 500 Kč do fondu odměn;
- schvaluje** následující stavební záměry:
 - a) stavební úpravy v MŠ – výměna oken v 1. patře, vybourání „luxferů“ a jejich nahrazení plastovými okny s využitím dotace z programu PSOV PK 2018;
 - b) výměna stávajících dveří do kanceláře obecního úřadu za bezpečnostní;
 - c) výměna oken a vchodových dveří v objektu č. p. 47;
 - d) oprava části místní komunikace Svěradice–Komušín za použití dotace z podprogramu Podpora obnovy a rozvoje venkova – MMR;
 - e) vybudování chodníku v části obce při silnici II. třídy č. 174 a v části obce při silnici III. třídy č. 02015;
 - f) pořízení bezdrátového rozhlasu
- schvaluje** Smlouvu o připojení odběrného elektrického zařízení k distribuční soustavě č. 18_SOP_01_4121371860 (odběrné místo Svěradice č. p. 47) mezi ČEZ Distribuce, a. s., teplická 874/8, 405 02 Děčín-Podmokly a obcí Svěradice;
- schvaluje** Příkazní smlouvu s Ing. Radkou Zelenkovou na kompletní organizaci veřejné zakázky malého rozsahu Svěradice – vrt SV-1;
- schvaluje** záměr požádat o dotaci z OPŽP na pořízení domácích kompostérů a štěpkovače pro občany obce; v této záležitosti **souhlasí** s cenovou nabídkou firmy TNT Consulting, s. r. o., Dobronická 1257, 148 00 Praha 4, na celkovou administraci tohoto projektu;
- schvaluje** Smlouvu o dílo č. 17/2018 mezi firmou PREISWERT, s. r. o., K. Němce 977, 341 01 Horažďovice, a obcí Svěradice na montáž a demontáž plastových oken a dveří do objektů Svěradice č. p. 146 a č. p. 47;
- na základě žádosti Plzeňského kraje o poskytnutí účelové dotace na zajištění dopravní obslužnosti **schvaluje** Smlouvu o poskytnutí účelové dotace, kterou se obec Svěradice zavazuje na tento účel poskytnout finanční dotaci ve výši 14 300 Kč;
- promíjí** platbu spolku Pacienti za pronájem kulturního domu na akci Dětský maškarní bál, která se bude konat v sobotu 24. března 2018;
- schvaluje** nákup 6 ks nových stolů a 120 ks nových židlí do vybavení sálu Kulturního domu Svěradice;
- bere na vědomí** Rozpočtové opatření č. 5 na rok 2017;
- na základě žádosti pronájemce hospody U Turků p. Josefa Heimliche **schvaluje** s platností od 1. 3. 2018 snížení měsíčního pronájmu na částku 500 Kč, a to zatím podmíněně do 31. 12. 2018;
- schvaluje** záměr instalace nového veřejného osvětlení, a to v části obce, kde se bude v příštím roce pokládat el. vedení do země.

KULTURNÍ A SPORTOVNÍ AKCE

SVĚRADICE

sobota 3. března

20:00 hod. – **SPORTOVNÍ BÁL** – hraje MELODION
■ KD Svěradice

sobota 10. března

18:00 hod. – **OSLAVA MDŽ** – hraje Honza Vondrášek
■ KD Svěradice

sobota 24. března

15:00 hod. – **DĚTSKÝ MAŠKARNÍ BÁL** – diskotéka (Ivo Smitka) – pořádá spolek PACIENTI – odpoledne plné zábavy, soutěží a dalších
■ KD Svěradice

pondělí 30. dubna

STAVĚNÍ MÁJKY, LAMPIÓNOVÝ PRŮVOD, PÁLENÍ ČARODĚJNIC
■ náves, Vzácný vršek, myslivna

CHANOVICE

sobota 17. března

14:00 hod. – **DĚTSKÁ MAŠKARNÍ VESELICE**
20:00 hod. – **VELKÝ MAŠKARNÍ DOSPĚLÁCKÝ REJ**
■ KD Chanovice

neděle 1. dubna

TURNAJ VE VOLENÉM MARIÁŠI O MISTRA CHANOVIC
■ KD Chanovice

čtvrtek 5. dubna

ZMIZELÁ ŠUMAVA – vyprávění šumaváka Emila Kintzla
■ KD Chanovice

sobota 21. dubna

DEN PROTI ÚLOŽIŠTI – program bude ještě upřesněn
■ společná akce obcí lokality Březový potok

sobota 28. dubna

POUŤ KE SV. VOJTĚCHU – odpolední akce u kaple sv. Vojtěcha
■ společenské setkání v Újezdě u Chanovic

HORAŽĎOVICE

pondělí 12. března – neděle 18. března
ZÁPADOČESKÁ OBLASTNÍ PŘEHLÍDKA
AMATÉRSKÉHO DIVADLA

- v týdnu se představí několik amatérských divadelních souborů
■ KD Horažďovice

sobota 31. března

09:00–12:00 hod. – **VELIKONOČNÍ JARMARK**
– jarmark s bohatým kulturním programem
■ Mírové náměstí Horažďovice

sobota 31. března

21:00 hod. – **BRUTUS** – rocková zábava
■ KD Horažďovice

středa 4. dubna

20:00 hod. – **DO LOŽNICE VSTUPUJTE JEDNOTLIVĚ**
– divadelní společnost HÁTA
■ KD Horažďovice

středa 18. dubna

18:30 hod. – Pocta Zdeňku Lukášovi
– koncert k výročí nedožitých 90. narozenin známého českého hudebního skladatele
■ Hotel Prácheň

NAŠE VESNICE

Svěradice

Vydává obecní úřad ve Svěradicích.

K tisku připravuje redakční rada ve složení:

šéfredaktor: Václav Dušek

redaktoři: Blanka Vlčková, Petr Löffelmann

spolupráce: Ing. Andrea Cejnarová, Ph.D. (editace),

Mgr. Petr Jechort (jazyková korektura), Jindřiška Doláková,

Ing. Marie Šulcová, Václav Strolený, Josef Smitka ml.

tisk: SV, spol. s r. o., počet výtisků: 200 ks; neprodejné